

แนวกหน้า

Naew Na
Circulation: 400,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: อังคาร 11 ตุลาคม 2554

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11145

Col.Inch: 131.25 Ad Value: 144,375

หน้า: 1(บนขวา), 5

PRValue (x3): 433,125

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: สก๊อปแนวกหน้า: 1 นักเรียน 1 แท็บเล็ต สร้างปัญญาหรือสร้างปัญหา?

สก๊อปแนวกหน้า...1 นักเรียน 1 แท็บเล็ต สร้างปัญญาหรือสร้างปัญหา? น.5

1 นักเรียน 1 แท็บเล็ต สร้างปัญญาหรือสร้างปัญหา?

เมื่อประเทศไทยมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือไม่ก็ตาม หนึ่งในนโยบายที่ผู้นำประเทศต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ก็คือเรื่องการศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่ผู้คนตั้งความหวังเอาไว้ว่าสิ่งนี้จะทำให้ประเทศชาติหลุดพ้นจากความล้าหลังทุกขั้วขากไปได้ หากคนรุ่นใหม่เติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ

ข้อมูลจาก ศูนย์ข้อมูลข่าวสารปฏิรูปประเทศไทย รายงานว่า ในแต่ละปีรัฐบาลไทยจึงตั้งงบประมาณเพื่อระบบการศึกษาราว 1 ใน 5 ของงบประมาณทั้งหมด เช่นเดียวกับผู้นำใหม่อย่าง น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่จำเป็นต้องดำเนินโครงการแจกแท็บเล็ตให้กับนักเรียนระดับชั้นป.1 ทุกคนในประเทศตามที่เคยสัญญาเอาไว้เมื่อครั้งหาเสียงถึงแม้บางคนจะมองว่าเป็นการดำเนินนโยบายแก่นบก็ตาม แต่เป็นที่แน่นอนว่า รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไว้เบื้องต้นแล้วจำนวน 3 พันล้านบาท เพื่อซื้อเครื่องแท็บเล็ต ไม่รวมโปรแกรมเพื่อแจกนำร่องในต้นปีหน้า แน่นอนว่าจะต้องมีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

แท็บเล็ตคืออะไร

เชื่อว่าคนค่อนข้างประเทศ โดยเฉพาะผู้มีอายุเป็นเลขหลายหลัก น้อยนักที่จะรู้ว่าแท็บเล็ตคืออะไร เอาไว้ใช้ทำอะไรหรือกระทั่งหน้าตามันเป็นอย่างไร ซึ่งผู้เขียนจะอธิบายอย่างรวบรัดว่า แท็บเล็ต ก็คือเครื่องคอมพิวเตอร์นั่นเอง ที่สามารถถ่ายรูป ถ่ายวิดีโอ ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ บันทึกรายงานต่างๆ ได้ จะต่างกันตรงที่มันไม่มีแป้นพิมพ์ ไม่มีเมาส์ให้คลิก อยากทำอะไรให้กดๆ ลูบๆ ถูๆ ที่จอเอา

และที่สำคัญยังสามารถใช้ท่องโลกอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย ซึ่งจากความสามารถที่มีมากมายมหาศาลของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สมัยนี้ ทำให้คนกลุ่มหนึ่งเป็นกังวลว่าจะไม่รู้จักร และเท่าทันมากพอนั้นก็คือครูที่จะต้องสอนใช้เครื่องนี้ให้กับเด็ก ๆ หากเป็นครูรุ่นใหม่วัยมันส์คงไม่เป็นปัญหามากนัก

แต่สำหรับครูอย่าง ระพีพร ชูเสน ครูวิทยาศาสตร์วัยใกล้เกษียณของโรงเรียนบ้านท่าบ่อ ต.แจะระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ยอมรับว่า ใจหนึ่งก็ตั้งใจที่นักเรียนจะได้รับสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ แต่ใจหนึ่งก็ไม่แน่ใจว่าสิ่งนี้จะ

ให้ประโยชน์ต่อเด็กได้แค่ไหน โดยเฉพาะตัวครูเองที่ใช้เครื่องนี้ไม่เป็น และไม่รู้ว่าจะเก็บรักษาอย่างไรจึงอยากให้ผู้ออกนโยบายได้มาศึกษาบริบทของโรงเรียนในแต่ละพื้นที่ด้วยว่าพวกเขาจะมีความสามารถมากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะใช้สื่อรูปแบบใหม่นี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ใช้แท็บเล็ตให้ได้ประโยชน์ต้องรักการอ่าน

อีกประเด็นเกี่ยวกับการใช้งานแท็บเล็ตนี้ หากอยากได้ประโยชน์ต้องอาศัยการอ่าน ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2554 พบว่าเด็กไทยมีสถิติการอ่านหนังสือลดลงเหลืออยู่ที่ 2 เล่มต่อปี ถ้าเทียบกับเด็กสิงคโปร์ที่ทั่วกันว่าหัวดีกว่าเราเพราะเขามีสถิติการอ่านหนังสือสูงถึง 50-60 เล่มต่อปี เช่นเดียวกับเด็กเวียดนามที่มีสถิติการอ่านหนังสือสูงถึง 60 เล่มต่อปี และที่สำคัญเด็กระดับ ป.1 อ่านหนังสือได้เป็นดูเป็นตะแล้วหรือ

นางนิศยา เกลียวทอง ครูระดับชั้น ป.1 โรงเรียนบ้านท่าบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี บอกว่า ทุกวันนี้เวลาสอนเด็กๆ ระดับชั้น ป.1 ต้องคอยประกบเป็นคนคนไปเพื่อสอนให้เขาอ่านตัวหนังสือไปทีละคำ หากจะให้ไปอ่านแบบเอาเรื่องนั้น ไม่มีทาง

เช่นเดียวกับ นางสุราพร ศรีเมือง ครูโรงเรียนเดียวกัน บอกว่า ถ้าหากจะแจกให้กับเด็กชั้น ป.1 นั้นไม่เหมาะสมเพราะเขายังอ่านหนังสือไม่ออก รักษาของไม่เป็น ซึ่งระดับที่เหมาะสมน่าจะเป็นชั้น ม.1 มากกว่า

คุณเห็นด้วยหรือไม่กับแนวนโยบายนี้

อ.ทรงพล อินทเศียร อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี “เป็นนโยบายที่น่าสนใจมาก เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นเวลาที่เรามีรัฐบาลใหม่ แต่ก็ต้องดูอีกทีว่าการออกนโยบายกับการนำไปปฏิบัติใช้นั้นจะสอดคล้องกันหรือไม่เพราะปัจจุบันนี้แม้กระทั่งหนังสือเรียนในบางแห่งก็ยังขาดแคลนอยู่”

เฉลิมพงษ์อุปแก้วเจ้าหน้าที่ห้องแล็บคอมพิวเตอร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม บอกว่า “ไม่เห็นด้วย คิดว่าเด็กในระดับนี้

หน้า

Naew Na
Circulation: 400,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: อังคาร 11 ตุลาคม 2554

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11145

Col.Inch: 131.25 Ad Value: 144,375

หน้า: 1 (บนขวา), 5

PRValue (x3): 433,125

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: สกู๊ปหน้า: 1 นักเรียน 1 แท็บเล็ต สร้างปัญญาหรือสร้างปัญหา?

น่าจะใช้กระดาษแบบเดิมมากกว่า เพื่อที่จะได้ฝึกทักษะบางอย่าง เช่น การอ่าน การเขียน ถ้าหากเปลี่ยนมาใช้สื่อการสอนแบบใหม่ทักษะพวกนี้ก็จะถูกลืมไป”

ผศ.ดร.จิรัฐญา ภูบุญชอบ รองคณบดีฝ่ายบริหารสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มองว่า “ยุคนี้เป็นยุคไอที คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เด็กจะต้องเจอกับสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว ฉะนั้นหากเราส่งเสริมอย่างสร้างสรรค์ เดิมเนื้อหาที่เหมาะสมลงไป ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับเด็กซึ่งสำคัญที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย”

“นก” นิรมล เมธีสุวรรณ พิธีกรรายการทุ่งแสงตะวัน คิดว่า “ไม่อยากไปให้ความสำคัญกับนโยบายนี้ เพราะเชื่อว่านโยบายแจกแท็บเล็ตไม่น่าใช่เรื่องหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ยังมีเรื่องอื่นๆ อีกมากที่จะต้องทำ จึงเสนออยากให้ไปดูเรื่องการศึกษาทางเลือกและโรงเรียนขนาดเล็กที่กำลังจะถูกยุบ จะแจกหรือไม่แจกไม่ใช่เรื่องสำคัญ”

ชัชวาลย์ ทองดีเลิศ โองเฮียนสืบสานล้านนา, การศึกษาทางเลือก บอกว่า “ปรัชญาของการศึกษาคือการพัฒนาความเป็นมนุษย์ทั้งกายใจและจิตวิญญาณ แท็บเล็ต

เป็นเพียงแค่ส่วนเสริม แต่จะอย่างไร เพื่อไม่ให้สิ่งนี้เป็นตัวสร้างปัญหาเพิ่ม เช่น เด็กติดเกมส์ ติดเทคโนโลยี ซึ่งถ้าพวกเขาติดสิ่งเหล่านี้จะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ลดลง”

อาจารย์อังคณา พรหมรักษา สาขาการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระบุว่า “ส่วนตัวไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะการพัฒนาหรือสร้างเด็กเล็ก ๆ

นี้ยังไม่ควรแจกเครื่องมือซึ่งยังไม่จำเป็นเลยและประเทศเราก็ไม่ใช่ประเทศร่ำรวยออกจะยากจนด้วยซ้ำ น่าจะเอาเงินไปทำอย่างอื่นดีกว่า”

ในปีงบประมาณ 2555 กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับงบก้อนใหม่จำนวน 4.1 แสนล้านบาท ที่ส่วนใหญ่เป็นงบสำหรับเรียนฟรี เป็นเงินกู้เพื่อการศึกษาและใช้สำหรับเคลียร์หนี้ให้ข้าราชการครู มีเพียง 3% เท่านั้นที่เป็นงบสำหรับนำมาพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้การศึกษามีมาตรฐาน

และส่วนใหญ่บ่งบักก็ลงไปยังโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีศักยภาพแล้วตามสัดส่วนโครงสร้างการบริหาร แต่สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กตามชายขอบชนบทที่ห่างไกลยังขาดแคลนเหมือนเดิม บางแห่งยังมีระบบนักเรียนสองคนต่อหนังสือ 1 เล่มอยู่ อาคารเรียนหลังคาผุ โต๊ะเก้าอี้ชำรุด และโรงเรียนด้อยโอกาสเหล่านี้ ส่วนหนึ่งกำลังจะถูกยุบ

ซึ่งจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ทุกคนที่ถูกถามประเด็นนี้จะตอบเกือบตรงกันว่า ยังมีสิ่งจำเป็นอื่นมากกว่าแท็บเล็ต เช่น การช่วยเหลือโรงเรียนห่างไกลให้ได้มีอุปกรณ์การศึกษาที่ทั่วถึงและทัดเทียมกับเด็กในเมือง โรงเรียนบางแห่งกำลังจะถูกยุบเพราะมีจำนวนนักเรียนน้อย เพราะอะไร เพราะความขาดแคลนส่วนใหญ่จึงต้องย้ายไปในที่ที่ครบและพร้อมกว่า

ข้อมูลจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ได้ประชุมการศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา หรือ One Laptop per Child จากผลวิจัยการนำร่องเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาในโรงเรียน 4 ภูมิภาค ระดับ ป.3-6 พบว่า พฤติกรรมผู้เรียนต่อคอมพิวเตอร์พกพานั้น เด็กมีความตื่นตัวจากคอมพิวเตอร์พกพาไม่ยืดยาว ซึ่งต้องอาศัยโรงเรียนและครูทำงานกับคอมพิวเตอร์พกพาให้มากขึ้น

สำหรับเนื้อหาหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาพบว่าต้องมีการสร้างกิจกรรมเสริมศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนแบบองค์รวมไม่เน้นด้านวิชาการ แต่มุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น...

นับจากนี้ต้องตามติดชนิดไม่กะพริบตาว่า “โครงการแจกแท็บเล็ต” จะ “สร้างปัญญา” หรือ “สร้างปัญหา” ให้เด็กไทยกันแน่??

SCOOP@NAEWNA.COM